

zimski **KORAKI**

Osnovna šola Cerkvenjak-Vitomarci

Odgovorni urednik: mag. Mirko Žmavc, ravnatelj

Jezikovni pregled: Suzana Logar

Oblikovanje: Slavko Toplak

februar, 2022

Slike na naslovnici:

- *Šola v zimski podobi, Suzana Logar*
- *Zimski zahod, Lana Vidovič*
- *Nova avtobusna postaja, Alisa Zorko*
- *Ledena plošča, Sara Krepša*

UVODNIK

ZAHTEVNO ŠOLSKO LETO OSTAJA

Učencem, učiteljem, vzgojiteljem in staršem,

težko verjamemo, da smo se kljub zahtevnejšemu šolskemu letu tudi tokrat uspeli prebiti v drugo polovico šolskega leta. Spremljale so nas vsakodnevne nepredvidene situacije, ki se jim skoraj ni bilo mogoče izogniti. In še jim ni videti konca. Bile so odsotnosti učencev, oddelkov, učiteljev in drugih, ki so neposredno vpleteni v vsakodnevno šolsko dogajanje. Kljub karantenam in okužbam smo naš vlak skupaj le pripeljali do polovice poti. Ostaja nam še druga polovica.

Skupaj verjamemo, da bo morda ta polovica nekoliko manj zahtevna. Kdo ve.

Tudi vi učenci in starši, ste se tako ali drugače že navadili dela na daljavo. Prvo polletje smo zaokrožili z ocenami, ki so bile pridobljene na podlagi vaših izkazanih znanj. Znanja, do katerih so vam pomagali učitelji, zagotovo dokazujejo tudi to, da ste bili pridni in odgovorni do šolskih obveznosti. Ob tem se je zvrstilo tudi veliko drugih stvari, na katerih ste pridno sodelovali.

Že bogata vsebina glasila nakazuje na to, da smo kljub negotovostim bili uspešni. Od septembra do sedaj se je dogajalo mnogokaj. Vam, bralcem, pa prepuščam, da sami presodite o tem, kako smo bili uspešni.

Vseh uspehov se skupaj veselimo tudi tokrat. In verjamem, da se jih bomo še velikokrat.

Vse dobro vam želim, ostanite zdravi in srečno do poletnih Korakov.

Vaš ravnatelj,

mag. Mirko Žmavc, spec., prof.

PRVIČ V ŠOLO

Odrasli imamo spomine, spomine na prvi šolski dan. Spominjamo se neprespane noči pred prvim šolskim dnem, metuljčkov v trebuhu, spodbudnih besed svojih staršev. Še danes se živo spominjamo trenutka, ko smo prvič prestopili šolski prag in zagledali učiteljico ter vstopili v učilnico.

Letos je šolski prag prestopilo 25 čudovitih malih junakov z velikim srcem. Tako kot so bili oni polni pričakovanj, tako sva tudi učiteljici komaj čakali, da jih zagledava in spoznava. Tako smo stopili na svojo skupno pot. Pot, ki ni le polna znanja, temveč tudi dogodivščin in nepozabnih izkušenj.

Učenci so se na šolsko okolje hitro privadili. Spletli so čudovite prijateljske vezi in z največjim veseljem pridobivali nova znanja. Delo smo si seveda popestrili z zanimivimi dejavnostmi.

S soncem obsijane jesenske dopoldneve smo si zelo radi popestrili s padalom. Kdo bi si mislil, da je lahko veliko barvno blago tako zelo zabavno.

Igre s padalom

Učenci so se neizmerno veselili ogleda lutkovne predstave na Ptuju. Še bolj kot same predstave pa so se veselili vožnje z avtobusom.

Ptuj in obisk gledališča

Dočakali smo tudi prvi sneg in seveda se nismo mogli upreti zimskim radostim, ki nam jih je le-ta ponujal. Oblekli smo kombinezone, šale, rokavice, kape in obuli škornje ter se zapodili na belo odejo. Seveda pa nismo pozabili na praznični čas.

Zimski čas

Učiteljici sva izvedeli, da si večina najinih učencev želi opravljati poklic policista/policistke. Seveda nama ni preostalo drugega, kot da sva policista povabili na obisk. In bolj kot sam policist so bili zanimivi njegovi pripomočki: teleskopka, lisice, pištola ... Nič pa ne premaga policijskega avtomobila in njegove sirene.

Obisk policista

Najlepši trenutki so tisti, ko se lahko brezskrbno igramo na svežem zraku in krepimo prijateljske vezi.

Brezskrbna igra

Veselim se dogodivščin, ki so pred nami. Izkoristili bomo vse trenutke in ustvarjali nepozabne spomine.

Učiteljici: Katja Eder, Nina Žvarc

KAJ JE KAMIŠIBAJ?

Kamišibaj (jap. *kami*: papir, *šibaj*: gledališče) je edinstvena japonska oblika pripovedovanja zgodb ob slikah. Slike (ilustracije) so vložene v lesen oder, imenovan butaj. Pripovedovalec (kamišibajkar) ob pripovedovanju menja slike, ki prikazujejo dogajanje v zgodbi.

Kamišibaj uvrščamo med predstave manjšega tipa oz. komornega gledališča. Slike (formata A3) vabijo k bližini in vključenosti gledalcev v vzdušje zgodbe.

Kamišibaj omogoča prikaz različnih žanrov in lahko nagovarja različno publiko. Poleg otroškega je zelo priljubljen tudi kamišibaj za odrasle. Tudi odrasli smo željni zgodb. Pravljice, basni, miti in legende, zgodbe s svojimi globokimi arhetipi, pesnitve in poezija so se izkazali kot odličen material za kamišibaj. Zato ima tudi etnološko funkcijo, saj lahko oživlja tudi tisto ljudsko izročilo, ki je zaradi svoje specifične literarne oblike težje uprizorljivo (izštevanka, uganke, pregovori ...). Če pa si zaželim sodobnejših vsebin, so tu kratke zgodbe, poezija, humoreske, grozljivke, drame, znanstvena fantastika, družbenokritična vprašanja ...

Dandanes, ko postajamo siti ekranov, digitalizacije, masovnih zabavnih prireditev in brezosebnih odnosov je kamišibaj dragulj, ki s svojo toplino in neposrednostjo na pristen način – kot nekoč – poveže ljudi ob pripovedovanju zgodb.

KAKO SO KAMIŠIBAJ GLEDALI VČASIH?

Nekoč se je kamišibajkar pripeljal s kolesom. Na prtljažniku je imel pritrjen lesen oder, pod katerim so bili predali za sladkarije. Na svoj prihod je opozoril z udarjanjem dveh paličic (hiošigi) drugo ob drugo.

Kmalu se je okrog njega zbrala množica otrok in krajanov. Za drobiž so si kupili sladkarijo in ogled predstave.

Kamišibajkar je svojo zgodbo premišljeno pripravil v nadaljevanjih. Ko je bilo najbolj napeto, se je poslovil in odpeljal. S tem si je zagotovil publiko ob naslednjem obisku.

PA PRI NAS?

V Sloveniji ga poznamo od leta 2013. Kot dragocen pripomoček ga uporabljamo tudi v pedagogiki in terapiji.

Vir: <https://slikovedke.com/kaj-je-kamisibaj/>

Tudi sama sem se navdušila nad tem malim gledališčem, saj lahko združim različne tehnike – od pripovedovanja, petja in igranja na male instrumente. To daje predstavi celostno podobo in globino. Ob tednu otroka sem učencem prve triade na obeh osnovnih šolah pripravila in odigrala kamišibaj predstavo, koroško pripovedko Mojco Pokrajculjo.

Otrokom je bila takšna oblika podajanja vsebine zelo všeč. Tudi sama sem bila pozitivno presenečena nad odzivi otrok. Predstava pa ni navdušila samo mlajših otrok na šoli, temveč tudi starejših. Učiteljica Jožica Vršič Novoselnik me je povabila k učencem osmih razredov, sama pa sem to obliko predstavila tudi študentkam in profesorjem na univerzi.

Tudi v prihodnje bom učence razveselila s kakšno predstavo, si skupaj izdelali slike in se tudi sami preizkusili kot kamišibaj mojstri.

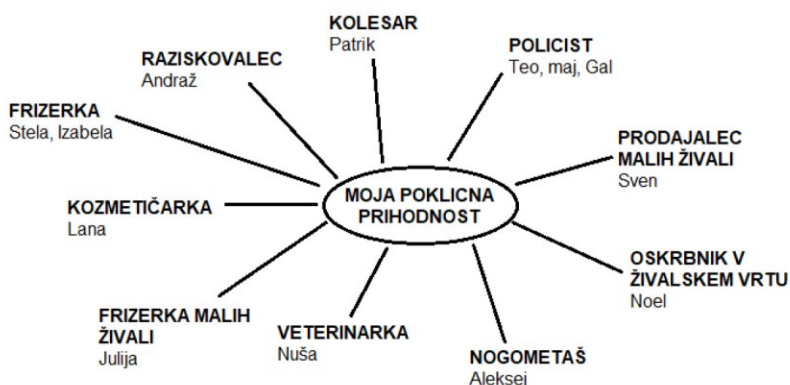

Učiteljica: Nina Žvarc

NOVO LETO – NOVE DOGODIVŠČINE

Komaj smo vstopili v novo koledarsko leto, že nas je ob ramo dregnila »prihodnost«. Kaj postati, ko odrasteš? Učenci so kot iz topa ustrelili svoje odločitve. Čeprav se zdi še daleč, a kmalu bo na vrata potrkalo srednješolsko raziskovanje.

V 1. b poklicna prihodnost izgleda nekako takole:

Dobro smo se pogovorili o tem, kaj bomo, ko odrastemo. Že smo se veselili sedanosti. Z avtobusom se bomo odpeljali na predstavo v Maribor. To je bilo čudovito presenečenje, saj so se kulturnega dogodka prav vsi učenci veselili. Še posebej, ker je bil Kekec. Cel teden smo prepevali njegove pesmi, se pripravljali na kulturo potovanja, obiska v gledališču ter končno dočakali ta dan.

Učiteljica Jožica Vršič Novoselnik nas je še popeljala skozi mesto, tako da smo doživeli tudi ta poseben del – občudovanje pročelij stavb iz preteklosti z njihovimi okrasji, mini ulično gledališče, sprehod skozi manjši park ... in končno tudi predstavo, ki bo za vedno ostala v spominih na njihovo otroštvo.

V predprazničnem času pa smo doživeli tudi pravo zimo z njenimi radostmi. Otroci so se sankali, delali snežne angelčke ter se igrali na snegu. Morda pa nas zima vendarle ne bo pustila čisto praznik rok ter nam še poslala kakšen snežni pozdravček z neba.

Tako smo zimske radosti in njene lepote prenesli tudi v likovno ustvarjanje in nastali so čudoviti izdelki.

Zima pa ni le sama po sebi praznična. V tem času je za nas Slovence tudi prav poseben praznik, 8. februar – slovenski kulturni praznik. Nanj se pripravljamo skozi vse leto, saj otroci recitirajo pesmi, jih prepevajo, večkrat si zapojemo himno in ustvarimo tudi kakšno svojo recitacijo.

*Zima – kima
kapo, šal
in bundo ima.
Mrazek trka na vrata
in okna
in kliče otroke
na igro
in prave zimske skoke.*

Tudi v podaljšanem bivanju so učenci aktivni in ustvarjalni. Izdelujemo izdelke, ki se nanašajo na letne čase in praznike. Zato nastajajo različne stvaritve, ki jih radi postavimo na ogled.

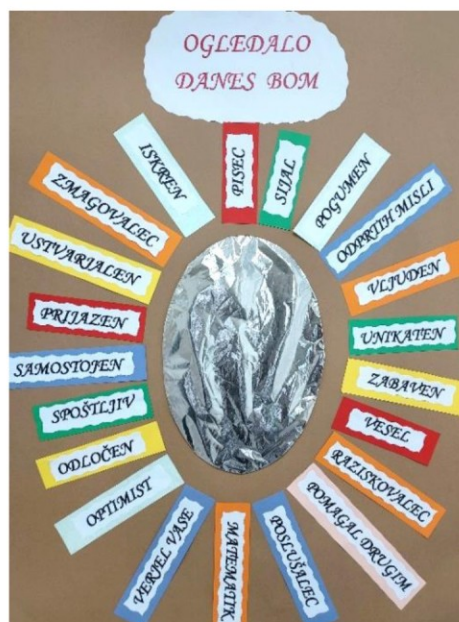
Učiteljici: Andreja Černel, Doris Novak

2. a RAZRED V BESEDI IN SLIKI

Ustvarili smo okolico naše šole s prometnimi znaki in označbami.

Trudimo se, da bi vsak dan bili ...

Tradicionalni zajtrk nam je zelo teknil.

Likovno smo zelo ustvarjalni.

Božično jutro

Na božično jutro sem zgodaj vstal. Zelo so me zanimala darila. Najprej sem odprl darilo svojih sosedov. Ko so se zbudili moji starši, sem odprl družinsko darilo. Božiček mi je prinesel lego kocke, ki sem si jih zelo želel.

Komaj čakam na naslednji božič.

Žan Košnik, 2. a

Božič

Pred božičem smo okrasili smrečico. Potem sva z očkom spekla piškote. Jaz sem jih dala na krožnik pod smrečico. Nato smo gledali film. Po končanem filmu sem si umila zobe in šla spat. Resnično sem si želela električno ščetko. Zjutraj sem vstala in počakala, da se starši končno zbudijo. Potem sem odprla najmanjše darilo. Notri je bila ura. V drugem darilu je bila električna ščetka. V največjem darilu je bil lego hotel. Bila sem vesela vseh daril.

Alina Vidmajer, 2. a

Novo leto

Za novo leto smo šli k dediju in babici, bratrancu, botri in botru. Slišalo se je močno pokanje. Ostali smo v hiši. Moja psička Ajša je bila prestrašena zaradi pokanja. Skrila se je v klet pod omaro. Vsi smo jo iskali. Našla jo je mama. Komaj smo jo spravili iz kleti.

Larisa Ploj, 2. a

Baletna predstava

Ko smo v učilnici pomalicali, smo se zbrali pred šolo in počakali na avtobus. Odpeljali smo se proti Mariboru. Iz avtobusa smo imeli lep razgled. Ko smo prispeli v dvorano, smo se posedli in začela se je baletna predstava. Bila mi je zelo všeč. Po predstavi smo se z avtobusom vračali nazaj proti šoli. S Hano sva se pogovarjali o predstavi. Obema je bila zelo všeč. Hitro je minil čas vožnje in spet smo bili v šoli.

Neža Fekonja, 2. a

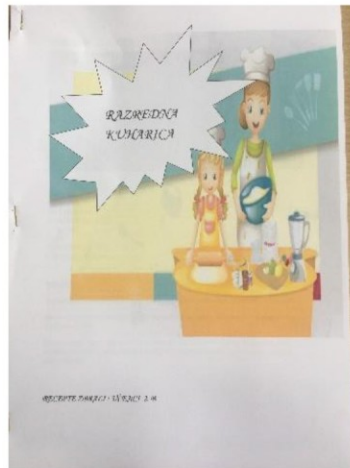
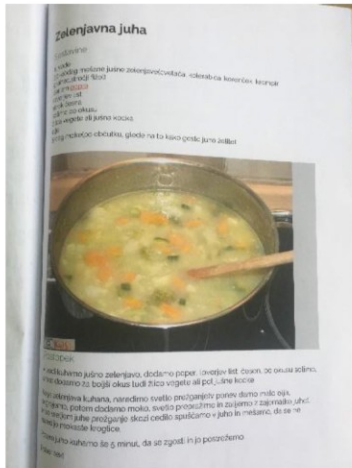

UTRINKI 2. b RAZREDA

V teh mesecih, odkar smo spet po dolgih poletnih počitnicah prestopili šolski prag, smo se že veliko naučili. Veliko smo brali, pisali, računali, peli, ustvarjali in se gibali. V lepem spominu nam je ostal športni dan – pohod, saj smo šli do razglednega stolpa. Z njega smo imeli zelo lep razgled.

Slovenski tradicionalni zajtrk nam je zelo teknil. Najboljši je bil domači kruh, maslo, med, jabolko in mleko.

Odločili smo se, da bomo naredili razredno kuharico. Prinesli smo recepte za jedi, ki jih imamo najrajši.

Delali smo tudi izdelke za bazar in potem naredili razstavo.

V mesecu decembru nas je razveselil Božiček in nam prinesel darila.

Ko bomo veliki, bomo: **policist/ka** (Izza, Jan, Oskar, Tanaj, Arian); **specialec** (Rene, Vito); **frizerka** (Zala); **veterinarka** (Lora); **pasja frizerka** (Kaja, Gabrijela).

Učenke in učenci 2. b razreda z učiteljico Suzana Klasič

TEHNIŠKI DAN v 3. a

Izdelal sem raketo

Raketo sem izdelal iz papirja. Pri delu sem potreboval škarje, kolaž, lepilo, tulec od šumečih tablet in svinčnik. Največ težav mi je delala izdelava konice rakete. Za izdelano vozilo sem dobil odlično. Z izdelkom sem tudi zelo zadovoljen.

Liam Kump Toš, 3. a

Moja raketa

Danes je bil tehniški dan. Pripravili smo kolaž papir, tulec za šumeče tablete, lepilni trak, škarje, lepilo in pisalo. Moja je bila zelena.

Jošt Nartnik, 3. a

Naše rakete

Izdelala sem jo iz tulca za šumeče tablete in kolaž papirja. So zelo lepe, ker smo se potrudili. Učiteljica nas je pohvalila.

Vita Koren, 3.a

Raketa

Pri izdelavi sem se zelo potrudila. Najtežje sem naredila konico rakete. Nisem je mogla pritrditi, kot sem želela. Z raketami smo se igrali. Komaj čakam, da jo bomo izpustili v zrak, kot nam je obljubila učiteljica.

Tinkara Kocuvan, 3. a

Moja raketa

Danes sem izdelal raketo. Potreboval sem škarje, lepilo, lepilni trak, svinčnik in kolaž. Z raketo sem se igral.

Gašper Žerdin, 3.a

Kako sem izdelal raketo

Uporabil sem oranžen, siv in rumen kolaž papirja in izdelal pisano raketo. Tulec sem najprej oblepil s kolažem. Izrezal sem trikotnike za krilca in jih prilepil. Nazadnje sem izdelal konico. Zalepil sem jo na vrh rakete. Težko čakam, kdaj jo bom preizkusil, spustil v zrak.

Lovro Brunčič, 3. a

Raketa kot vozilo

Izdelal sem večbarvno raketo. Potreboval sem škarje, lepilo, lepilni trak, kolaž papir. Učiteljica je izdelek ocenila, zato sem se še bolj potrudil. Tehniški dan mi je bil všeč.

Matija Paluc, 3.a

Mavrična raketa

Imeli smo tehniški dan. Za izdelavo rakete sem izbrala modro, zeleno, temno zeleno in vijolično barvo. Nastala je mavrična raketa. Takšna mi je zelo všeč.

Tia Lulić, 3.a

Tehniški dan

Danes mi je bilo super. Izdelovali smo rakete. Potrebovali smo škarje, lepilo, kolaž papir in tulec. Ob delu smo se zabavali in to mi je bilo všeč. Največ težav sem imel z izdelavo konice rakete. Brez težav sem izdelal krila in ovil tulec s kolažem. Nazadnje smo se z raketami igrali.

Žak Plohl, 3. a

TRADICIONALNI ZAJTRK

Posebni dan

Zjutraj smo jedli jabolka, med in maslo s kruhom in pili mleko. V telovadnici smo se igrali ledene babe. Iz papirja smo izdelovali jabolka.

Nuša Borko, 3. a

Današnji zajtrk

Danes je poseben dan. Za zajtrk smo jedli med in maslo na kruhu, jabolka in pili mleko. V telovadnici smo se igrali različne igre. Učitelj Darko nam je veliko povedal o čebelah. Izdelovali smo papirnata jabolka. Imeli smo se res dobro.

Žak Plohl, 3. a

Zajtrk v šoli

Za tradicionalni zajtrk sem se dobro najedla. Učili smo se o čebelah z učiteljem Darkom. Predvajal nam je zanimiv posnetek. Za gibanje smo poskrbeli v telovadnici. Igrali smo se ledene babe in kitajski zid. Nazadnje smo v učilnici izdelali jabolko za okras.

Vita Koren, 3.a

Naravoslovni dan

Učili smo se o čebelah. Šli smo v novo telovadnico. Zelo mi je bilo všeč, ko smo iz papirja delali jabolko in ko se je sošolec oblekel v čebelarja.

Lina Zagernik, 3. a

Tradicionalni zajtrk

Jedli smo domači kruh, med, maslo, jabolko in pili mleko. Obiskal nas je čebelar. Pogovarjali smo se o čebelah. Pogledali smo oddajo o čebelah. Z učiteljem Mihom smo igrali igre v telovadnici.

Tia Lulić, 3.a

Moj delovni dan

Sem Tinkara Kocuvan. Hodim v 3. a OŠ Cerkevnik. Zjutraj ob 6.30 se zbudim. Mama pripravi zajtrk meni, sestrici in bratcu. Po zajtrku si umijem zobe, obraz, se oblečem in počesem. Medtem mama pripravi tudi bratca in sestrico za v vrtec. Ob pol osmih se počasi odpravimo od doma. Ob 8.00 se začne pouk in traja do pol enih. V šoli računamo, pišemo, imamo šport. V torek in petek imam vaje s kitaro. Ob dveh končam in nato grem velikokrat sama peš domov. Po poti se ustavim v trgovini in si kupim kakšen prigrizek.

Popoldan najprej naredim domačo nalogo. Mama pa se odpravi v vrtec po sestrico in bratca. Po opravljeni nalogi se odpravimo ven, kjer se igramo s psičko Zaro, se vozimo z rolerji, s kolesom in se žogamo. Velikokrat srečamo soseda Ivana in z njim malo poklepetamo. Zvečer ob pol šestih pride ata iz službe in takrat skupaj pojemo večerjo. Po večerji se pogovarjamo, igramo kakšno igro, pogledamo malo televizijo in ob sedmih se grem umivat. Ko se umijem, si pripravim torbo in oblačila za naslednji dan. Ob pol devetih se odpravim v posteljo in si nastavim budilko. Mama mi pride ugasnit luč in mi zaželi lahko noč.

Moji delovni dnevi so si zelo podobni.

Tinkara Kocuvan, 3. a

Moj delovni dan

Predstavil bom sredo, ker smo imeli dve uri športa.

Zbudila me je budilka. Najprej sem si umil zobe in se oblekel. Nato sem pojedel zajtrk. Ati me je odpeljal v šolo. V šoli smo se najprej testirali. Prvo uro smo imeli matematiko. Po matematiki smo imeli malico. Zelo rad računam. Poštevanka mi gre že dobro. Po malici smo imeli slovenščino. Nestrpno sem že čakal dve uri športa. To je moj najljubši šolski predmet. Sledili sta takoj po končani uri. Prvo uro športa smo igrali med dvema ognjema pri učitelju Mihi. Drugo pa skakali preko kolebnice, vadili preval naprej in nazaj. Vse vaje rad delam, ker sem potem vedno boljši. Po kosilu smo imeli še glasbo. Po končanem pouku smo nekateri šli v podaljšano bivanje. V podaljšanem bivanju sem ostal do enih. Ob enih sem imel klavir. Po uri klavirja me je mami odpeljala domov. Doma sem se preoblekel in naredil domačo nalogo. Nato sem nahranil svojega kuščarja Lili. Pozneje sva z očetom odšla v hlev. Poskrbela sva za naše živali. To zelo rad počnem. Najraje jih hranim. Po večerji sem si umil zobe in se stuširal. Nazadnje sem prebral pravljico. Ob pol devetih zvečer sem ugasnil luč in zaspal.

Žak Plohl, 3. a

Preživljanje izolacije

Tudi v naši družini smo se okužili z virusom. Najprej je bila okužena z virusom covid -19 mlajša sestra. Morala sem ostati v karanteni. Neža ni bila videti bolna. Z družino smo bili vsi doma. Nato me je začela čez nekaj dni boleti glava. Ker smo se redno testirali, mi je hitri test pokazal dve črtici, prav tako mojemu bratu. Mama mi je rekla, naj ne skrbim, da bo vse v redu. V ponedeljek je poklicala zdravnika in nas naročila na testiranje. Meni je bilo potem bolje. Ampak se je od nas otrok okužila tudi mama, ki je bila videti prehlajeno. Z družino smo bili kar nekaj časa doma in se imeli super. Pogledali smo vse serije Ja, Chef in še nekaj drugih komedij. Igrali smo se razne družabne igre in brali knjige. V času svoje karantene in izolacije sem malo pogrešala prijatelje, vendar mi ni bil dolgčas. V karanteni me je osrečilo to, da sem poskusila šivati in si zašila prvo okrasno blazino.

Zdaj je obdobje prebolevanja minilo. Lahko smo se vrnili v šolo, vrtec in službo. Vse se odvija spet po starem.

Vita Koren, 3. a

LIKOVNA GALERIJA 3. b

Zala Černel

Lili Ilešič

Matija Lovrenčič

Lana Lozinšek

Lucija Hanžel

EKODEJAVNOSTI NA POŠ VITOMARCI

Zbiranje pokrovčkov za Luko

Kot Eko šola **zopet začnemo zbirati pokrovčke**. S tem bomo pomagali 13-letnemu Luku iz Poljčan pri njegovih terapijah, ki jih potrebuje zaradi cerebralne paralize.

Zbirajo se pokrovčki od sokov, mleka, tekočih jogurtov, začimb, kislega zelja, šamponov, gela za tuširanje, tekočih pralnih praškov, mehčalcev in čistil ...

Zabojnik za zbiranje pokrovčkov je na hodniku pri prvem razredu.

Po pokrovčke, ki smo jih zbirali lansko leto v šoli in vrtcu, je prišla Lukova babica, ki se vsem učencem in otrokom zahvaljuje.

Čistilna akcija

Učenci in učiteljice smo se v letošnjem šolskem letu dogovorili, da čisto okolje in odlaganje odpadkov v ustrezne zabojnike, je pomembno za našo prihodnost.

Mesečno bomo izvajali čistilno akcijo pobiranja odpadkov v okolici šole in s tem upam, da postali vzgled vsem ostalim.

Mateja Štancer, koordinatorica Eko šole POŠ Vitomarci

POHODNIKI »ANDRAŠKE NOGICE«

Učenci in učiteljice **interesne dejavnosti pohodništvo na POŠ Vitomarci**, ki smo si nadeli ime **Andraške nogice**, se bomo vsak mesec podali na pohod. Osnovno vodilo interesne dejavnosti je navajanje mladih na aktivno preživljanje prostega časa v naravi. Pri mladih pohodnikih želimo razviti pozitiven odnos do narave, njenih lepot in bogastev.

Pot nas je do sedaj zanesla po poteh domače občine, po **Andraževi učni poti** in manj znanih poteh, ozarah, njivah ... Pohodov so se udeležili **učenci od 1. do 6. razreda**, spremljale pa smo jih učiteljice Mateja, Andreja in Marjana. Poleg kulturnih znamenitosti na poti smo si ogledali tudi vse, kar nam ponuja jesen.

Vreme nam je bilo več kot naklonjeno, sončno ter nas je kar precej utrudilo. Pa ne dovolj, saj bomo vztrajali in se že veselimo novih pohodniških pustolovščin.

Mateja Štancer, mentorica ID pohodništvo POŠ Vitomarci

MMM, KAKO JE DOBRO...

3.B

SREČA ... UČENCI 4. a

Aleksija Perša: Zjutraj, na svoj rojstni dan sem se zbudila. Starša sta mi voščila. Bila sem zelo vesela, saj sta mi podarila plišasto muco, ki sem si jo že dolgo želela. Moja sreča je postala še večja, ko sem stopila na dvorišče in zagledala napihljivo igralo. Bila sem najbolj srečna na svetu, ker sta me tako presenetila.

Neža Šamperl: Najbolj srečna sem bila in presenečena, ko sem izvedela, da bomo dobili Nijo. Z Nušo sva zaplesali ples, ki sva ga pripravljali. Bila sem srečna!

Žiga Furšt: Starši so me presenetili, ko smo dobili muco.

Lana Majhenič: Že nekaj časa sem si želela brezžične slušalke. Nekega dne, ko smo s starši odšli v trgovino sta ati in mami videla takšne slušalke. Ko sta jih zagledala, sem jaz iskala igračo za svojo psičko. Ta dan je bil poseben, saj sem dobila nekaj, kar sem si že zelo dolgo želela.

Mark Repič: Prejšnje leto sta mi mama in očka pripravila veliko presenečenje za rojstni dan. Rekla sta mi, da gremo v trgovino. Ko smo se peljali, sem že nekaj sumil, ker sta se pogovarjala zelo tiho. Ko smo se pripeljali v Maribor, sta mi rekla, naj zaprem oči. Ko sem jih odprl, sem pred seboj zagledal prijatelje, ki so me prišli presenetiti za rojstni dan. Z njimi sem se potem igral ves dan. Ob koncu dneva sem bil zelo vesel in srečen.

Božično-novoletni izdelki, 4. a

Vedno cvetoča roža

Spomladi se roža rodi. Začne poganjati steblo in prve liste. Sonce jo vsak dan toplo greje. Ko je žejna, oblaček pride in jo zalije.

Poletje pride in roža velik cvet razvije. Čebele priletijo in veliko hrane dobijo.

Že jesen je tu in listje barvo spremeni, v cvetu seme dozori.

Ko zima prihiti, roža vsa premražena zaspi.

Nina Lorenčič, 4. a

Vedno cvetoča roža ima rada pomlad, saj jo takrat pogrejejo prvi sončni žarki.

Poleti potrebuje dosti vode, saj je zelo vroče. Rada se drži v senci.

V jeseni, ko listje odpada z dreves, ko so tla prekrita z barvno preprogo, ona uživa v lepem cvetenju.

Pozimi počiva in opazuje čudovite ledene rože na oknu.

Anže Košnik, 4. a

Zdravo. Jaz sem zvonček. Moje življenje se začne že zgodaj spomladi, ko pokukam iz zemlje. Nato zrastem in zacvetim. Cvetim nekaj tednov, nato začnem veneti. Nato se posušim. Takrat sem zelo žalosten. Ležem k počitku in počivam celo leto, do naslednje pomladi.

Domen Fekonja, 4. a

Na grajskem vrtu je rasla rumena roža. Vsi so jo hodili gledat, ker ni ovenela v nobenem letnem času. Spraševali so se, zakaj? Nihče ni vedel, da je začarana. Vedela sta samo kralj in kraljica. Vsak večer sta jo morala zaliti z zlatim vrčem vode, drugače bi ovenela. Zato je bila roža vedno cvetoča.

Amiel Hašaj, 4. a

Kulturni dan: Božično-novoletna prireditev v 4. a

Plesali smo in igrali na instrumente, pripovedovali šale in uganke, zaigrali lutkovni prizorček in pripovedovali zanimivosti iz športa.

Tako smo učenci 4. a zaključili zadnji dan lanskega leta v šolskih klopeh ... z nastopi pred sošolci in z ogledom filma Deček s planin.

LITERARNO USTVARJANJE V 4. b

Danes sem jaz mama

Danes nimam naloge, ker jo dela mama, jaz pa sem delala za njeno službo. Opravila sem hišna opravila, mama pa je imela prosti čas in brala je knjigo. Medtem ko sem šla v trgovino po hrano, je mama peljala na sprehod psa in si pripravila torbo za v šolo. Ko sem prišla iz trgovine, se je šla rolat. Ko se je vrnila v hišo, sem ji naredila večerjo. Po večerji se je stuširala in pogledala risanko. Potem se je odpravila spat.

Po najini zamenjavi sem ugotovila, da je poklic biti mama lep, vendar zelo naporen.

Zoja Pavlas, 4. b

Če bi bila odrasla

Če bi bila odrasla, bi hodila v službo. Lahko bi pila kavo in šla sama v trgovino. Kupila bi veliko stvari. Vozila bi se z avtom in šla na morje. Na morju bi se zelo zabavala.

Špela Vrbnjak, 4. b

Če bi bil oče, bi ...

Otroci bi šli spat ob 21. uri. Pred tem bi se šli stuširat in umiti zobe. Zjutraj bi lahko gledali televizijo, ne bi pa smeli zamujati v šolo. Ko pa pridejo domov, morajo narediti domačo nalogo. Popoldne bi imeli čas za igranje. Morali bi peljati psa na sprehod. Želel bi, da me ubogajo in da se lepo vedejo.

Vid Omulec, 4. b

Predsodek

Opisal bom dogodek, kako sem se nekoga neupravičeno bal. Ko sem bil mlajši, sem velikokrat videl Rome, ki so se pripeljali z velikim, starim, belim kombijem in so pobirali staro odpadno železo. Bal sem se jih, ker sem mislil, da bodo odpeljali moje kolo ter ga prodali.

Nekega dne so bili spet pri nas. Z očetom sva jim dala staro železo. Spoznal sem, da mi ne bodo odpeljali kolesa in ni potrebno, da se jih bojim.

Mihael Žmavc, 4. b

Za zahvalo sem ostal brez brkov

Imel sem grozne sanje. Sanjal sem, da sem imel dolge črne brke, na katere sem bil celo zelo ponosen.

Nekega dne sem slišal tiho mijavkanje iz vodnjaka pred sosedovo hišo. V vodnjak sem spustil svoje brke in po njih je z lahkoto prišla iz vodnjaka majhna črna mačka. S svojimi kremplji se je zapletla v moje brke, zato mi jih je sosed odrezal. Počutil sem se, kot da bi me slekli in zato sem osramočen odšel domov. Tam sem se skril in čakal, da mi ponovno zrastejo, da bi imel možnost z njimi spet komu pomagati v stiski.

Mihael Žmavc, 4. b

Dragi prijatelj!

Podal sem se na pot po morju. Veslal sem pet ur, saj sem si šel iskat nov dom. Med potjo sem postal lačen. V trebuhu mi je vedno bolj krulilo. V daljavi sem zagledal kopno in začel sem hitreje veslati. Ugotovil sem, da je poseljeno. Zaveslal sem v пристanišče. Zagledal sem veliko živali. Ko so me zagledale, so začele grdo govoriti o meni. Nisem se zmenil zanje, ker sem bil zelo lačen. Šel sem k najbližji stojnici s sadjem. Tam je bil medved, ki je prodajal sadje. Rekel je: Prste stran od sadja, meni se zdi, da nimaš denarja. Pri meni ni nič zastoj. Za seboj sem zaslišal nekoga, ki me je vprašal, kako mi je ime. Povedal sem mu, da sem Niko Nosorog. Rekel mi je, da mu je ime Mirko Govnač. Popeljal me je na kraj, kjer sem lahko prenočil. Pozno v noč sva si pripovedovala zgodbe iz svojih dežel.

Mihael Žmavc, 4. b

Dragi Janko!

Zapustil sem domovino, ker hudobni ljudje ubijajo nosoroge. Dolgo sem veslal in bil sem že lačen, ko sem končno zagledal kopno. Nato sem priveslal v pristanišče. Tam je bilo veliko živali in vse so bile neprijazne do mene. Potem sem srečal hrošča Mirka, ki je bil edini prijazen do mene, saj tudi on ni imel prijateljev. Mirko mi je ponudil prenočišče in sedaj se končno ne počutim več osamljenega.

Tvoj prijatelj Niko

Stella Horvat, 4. b

Dragi Marko!

Včeraj sem zapustil svojo domovino, saj so me hudobni ljudje hoteli uloviti. Zelo dolgo sem veslal. Bil sem že zelo lačen. Priveslal sem v pristanišče. Skrbelo me je, če bom tu našel kake prijatelje. Ko sem hodil po mestu, so bile vse živali do mene neprijazne. Bil sem zelo žalosten. Potem sem srečal hrošča Mirka, ki je bil zelo prijazen. Razložil mi je, da se me ostale živali verjetno bojijo, ker sem drugačen. Mirko mi je pokazal, kje lahko prenočim. Pripovedovala sva si zgodbe. Dobro sem se naspal.

Lepo te pozdravljam.

Niko

Svit Turnšek, 4. b

Presenečenje

Bil je mesec maj. Bližal se je moj rojstni dan. Imel sem mnogo želja. To so bile: igrala, posteljnina in pice za malico.

Zjutraj je nekdo pozvonil. Pogledal sem. Pred vrati sem videl kombi. Delavci so začeli postavljati igrala. Napihnil so jih s plinom. Popoldne so prišli moji prijatelji. Luka nam je spekel pice. Zabavali smo se do večera. V sobi me je čakala posteljnina.

To so bila tri velika presenečenja, ki sem jih bil zelo vesel.

Svit Turnšek, 4. b

Dobila sem psička

Pred tremi leti sem si želela za božič, da bi me presenetili z majhnim kužkom. Mama in oče sta mi rekla, da kužki, ki si jih želim, stanejo veliko. Takrat še niti nisem poznala denarja.

Dva dneva pred božičem sem bila v varstvu pri babici. Nekdo je pozvonil in narahlo vstopil. Bila je mama. V naročju je držala malo kot sneg belo kepico. Ko sem zagledala majhnega psička, sem od sreče zajokala. Takoj sem ga vzela v naročje in mamu vprašala, ali bo ostal za vedno pri nas. Pritrdila je. Odšli smo domov, kjer sem mu postlala z odejico, mu dala hrano in za piti vodo.

To je res bilo presenečenje. Sedaj je star že tri leta in še vedno ga imam rada kot prvi dan.

Lina Antonič, 4. b

Rojstni dan

Lani poleti sem doživel veliko presenečenje. Z babico in dedkom sem bil na morju v Izoli. Bili smo v hotelu Delfin. Tretji dan našega dopusta sem imel rojstni dan. Sredi dneva mi je uslužbenka hotela prinesla darilo za moj rojstni dan. To je bila črna čokolada. Darila sem bil zelo vesel. Tudi dedek in babica sta mi pripravila darilo. Namesto torte je bilo šest krofov in lizika za svečko. Tudi mama in oče sta me obdarila, ko sem prišel domov. V moji sobi me je čakal kup daril: nova šolska torba, lučka, ki se odzove na dotik, sestavljanka, uteži in karte. Vseh daril sem bil zelo vesel.

To je bil eden izmed najsrečnejših dni mojega življenja.

Mihael Žmavc, 4. b

Angel varuh

Jani je prišel domov iz šole. Mama ga je vprašala, če ve koliko je pisal test. Rekel je, da je pisal pet. Mama se je začudila, kako je to mogoče, ker je vedela, da matematika Janiju ne gre.

Razložil ji je:

Na poti v šolo sem pojedel šest prest. Zelo sem bil žejen. Učiteljica me je vprašala, če je z menoj vse v redu. Rekel sem, da sem zelo žejen. Pri umivalniku sem spil štiri kozarce vode. Med potjo nazaj v klop se mi je na copat prilepil žvečilni gumi, nanj pa neki listek. Ko sem prišel v klop, sem odlepil listek, ga odprl in na njem videl rešitve vseh nalog. Rešil me je angel varuh.

Svit Turnšek, 4. b

Presenečenje ena a

Bilo je že dolgo časa nazaj, ko sem še bila stara šest let. Zelo sem si želela novo sobo. Za teden dni sem šla na počitnice k svoji botri. Še preden sem se odpravila domov, sva z botro odšli še k moji babici. Tam je bila tudi moja sestrična Lina. Zato sem se odločila, da dva dni ostanem še pri njej. Potem sem se odpravila domov.

Ko sem prišla domov, sem se najprej ustavila v kuhinji, ker mi je mama pripravila najljubši sendvič. Zatem sem odšla v svojo sobo. Ko sem odprla vrata, sem bila zelo presenečena. Zagledala sem na novo pobarvane stene in novo omaro, posteljo, pisalno mizo, stol, predalnik, zaveso in luči. Na moji novi postelji pa je spala moja mala muca Pia.

To je bilo presenečenje ena a.

Stella Horvat, 4. b

Lutke oblikovane iz papirnatih vrečk, učenci 4. b

Vrči starodavnih kultur, učenci 4. b

PRAZNIČNO VZDUŠJE IN USTVARJANJE V 4. c

TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK

Tako kot vsako leto smo na podružnični šoli tudi letos, tretji petek v novembru, posvetili dnevu slovenske hrane. Letos je potekal, že 11. Tradicionalni slovenski zajtrk, pod sloganom: ZAJTRK S SADJEM – SUPER DAN! Glavni namen dneva slovenske hrane je poudarjanje v Sloveniji pridelane hrane, ki se ji na ta dan nameni dodatno pozornost, pridelovalcem in predelovalcem hrane – našim kmetom, kmetijskim in živilskim podjetjem ter zadrugam – pa posebno priznanje. S praznovanjem dneva slovenske hrane in odločitvami za lokalno pridelano hrano, podpiramo napore naših pridelovalcev in predelovalcev hrane in izražamo spoštovanje do njihovega dela. Ta dan je za učence poseben, saj se nanj pripravljamo, se pogovarjamo, samo doživetje dneva in zajtrka pa nadgrajujemo z izobraževanji o pomenu lokalno pridelane hrane, zdravega načina prehranjevanja, pomenu živil, ki so sestavni del zajtrka. To so domači kruh, med, maslo, mleko in jabolko. Ne smemo pa pozabiti na čebelarje, katerih zasluga je, da se je leta 2001 projekt Tradicionalni slovenski zajtrk prvič izvedel na vseslovenski ravni. Na podružnični šoli smo dan obeležili z zajtrkom in dejavnostmi. Najprej smo prisluhnili šolskemu radiu, kjer smo izvedeli veliko o pomenu zajtrka in o samem projektu. Pesem Čebelar nas je popeljala v prijetno vzdušje ustvarjanja pogrincev po razredih. Učenci so spoznali logotip TSZ, ga pobarvali in si tako pripravili pogrincek. Seveda brez papirnatih serviet ni šlo. Vsak razred je prejel prtičke v barvi logotipa in si jih po želji zgubil. Po zajtrku so sledile aktivnosti po razredih. Letos smo predstavili živila, ki so sestavni del zajtrka in čebelarja, ki je zaslužen, da se je projekt izvedel na vseslovenski ravni.

V prvem razredu so se pogovarjali o kruhu. Spoznali so, kako nastane kruh, si ogledali vrste moke, zamesili so testo, spekli rogljičke in likovno ustvarjali.

V drugem razredu so spoznali vse o medu, se pogovarjali o čebelah, prebrali pravljico in likovno ustvarjali.

Tretji razred je spoznal Krajnsko čebelo, si pogledal filmček o čebeli, spoznali so čebelarja, njegovo delo in opremo, likovno so ustvarjali in izdelali čebeljak.

V četrtem razredu so spoznali sorte slovenskih jabolk in njihove značilnosti, naredili plakat o sortah slovenskih jabolk. Spekli so vrtnice iz listnatega testa in jabolk. Likovno so ustvarjali.

V petem razredu so spoznali postopek, kako nastane maslo, vrste masla. Maslo so tudi sami naredili. Likovno so ustvarjali.

V šestem razredu so se podrobneje seznanili s potjo mleka od kmeta do naše mize, spoznavali so različne pasme krav molznic, pripravili mlečni napitek, degustirali različne vrste mleka in likovno ustvarjali.

Zapisala in uredila: Urška Kostanjevec

TERME ČATEŽ – UTRINKI IZ ŠOLE V NARAVI

Že dolgo sem se veselila šole v naravi. Komaj sem čakala, da pride ta dan; ponedeljek, 4. 10. 2021. V Termah Čatež sem res uživala! V spominu mi bodo najbolj ostali tobogani in vožnja po njih ter večerni obiski in druženja v sobah sošolcev. Moram priznati tudi, da smo imeli zelooooo dobra kosila. Najbolj sem se zabavala pri orientacijski igri, ko nam je učitelj Miha skril slike, mi pa smo jih morali iskati.

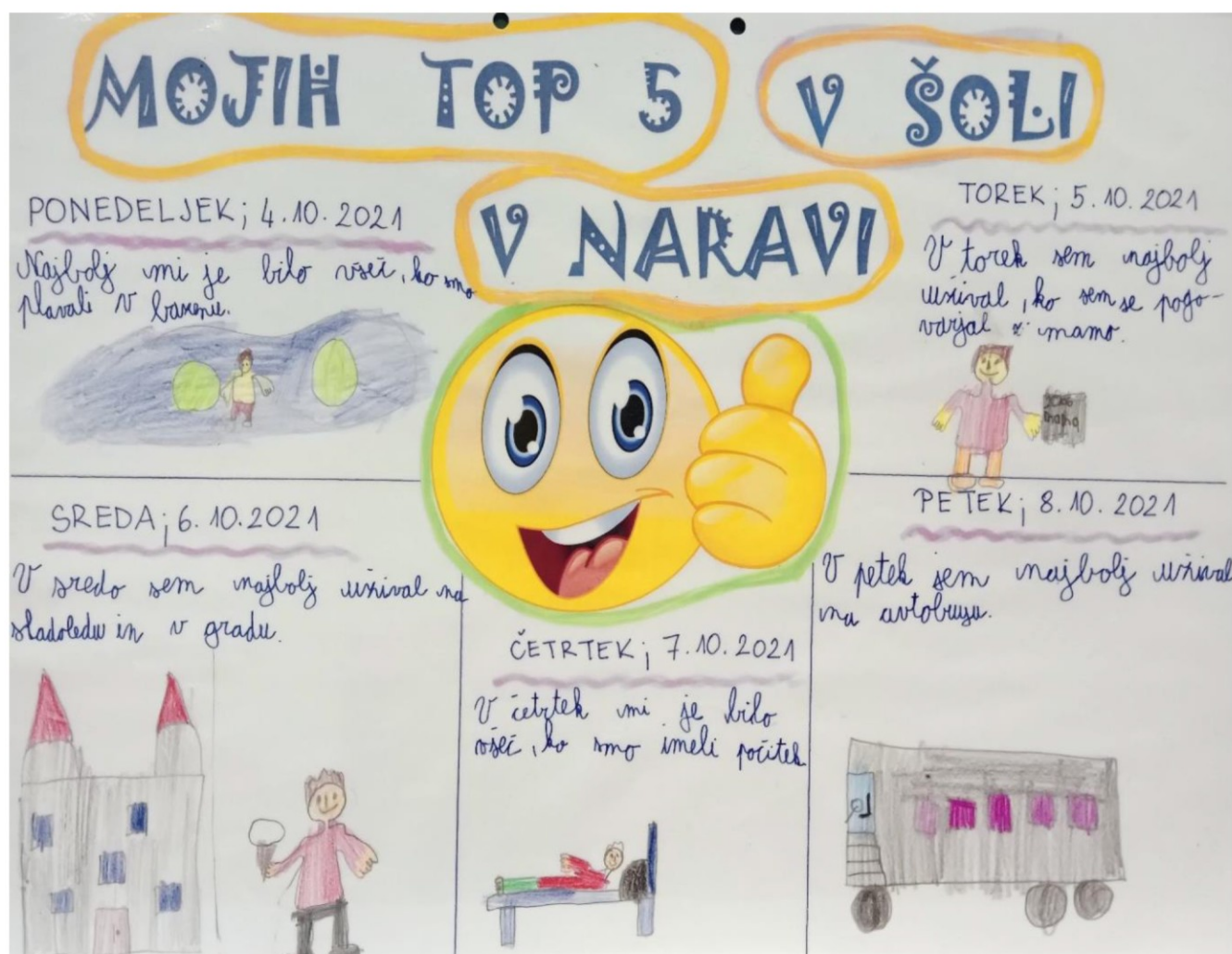
Ela Hameršak, 5. a

V šoli v naravi smo imeli vsak dan po kosilu počitek. Nismo dosti počivali, raje smo hodili iz sobe v sobo na obiske k sošolcem. Enkrat smo imeli celo zabavo. Bili smo tako glasni, da sta nas slišali učiteljici Viktorija in Marjana. Zvečer pa smo bili utrujeni in smo hitro zaspali.

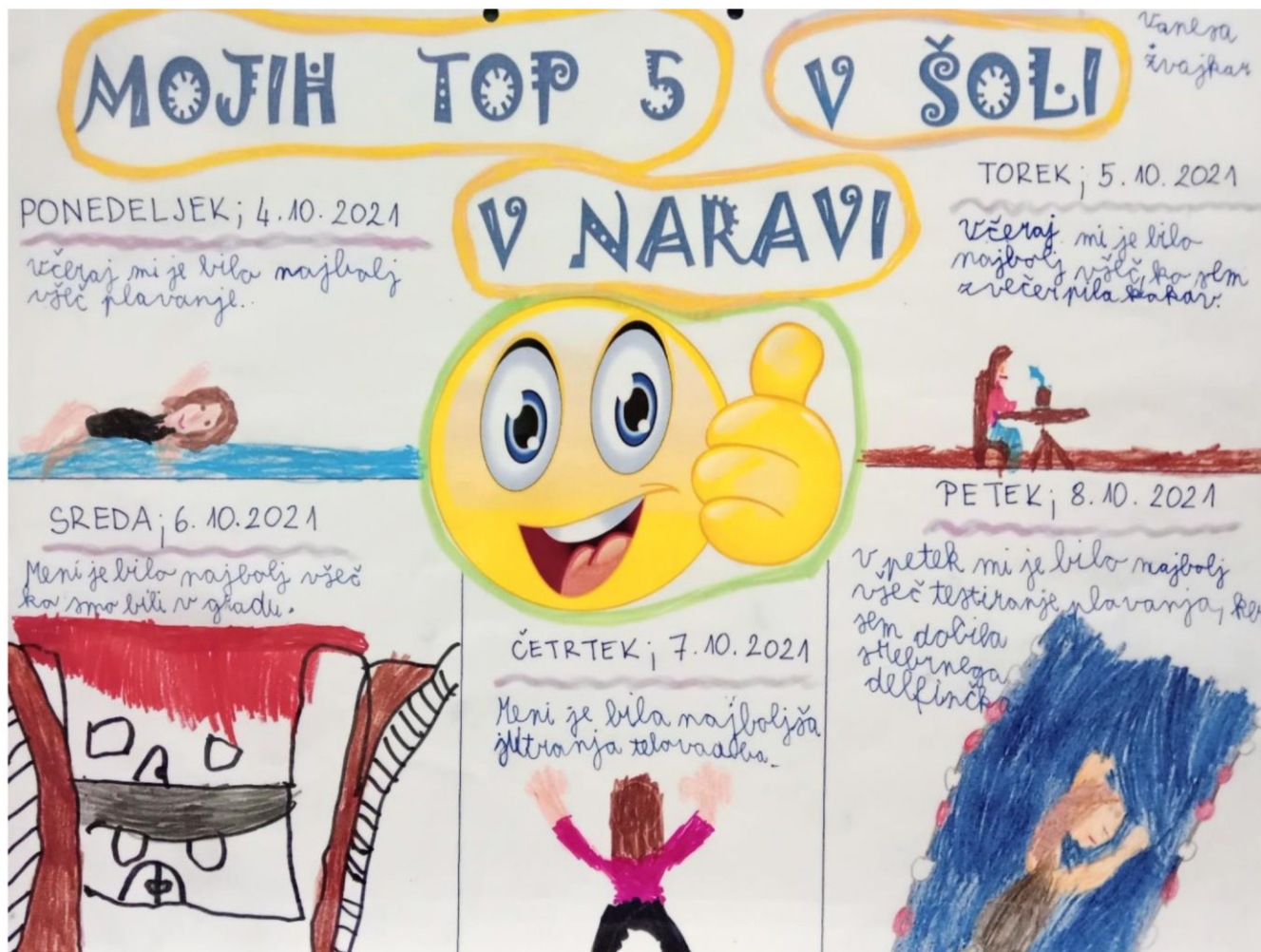
Eva Breznik, 5. a

V Čatežu mi je bilo zelo lepo. Doživeli smo veliko zanimivega: v bazenu smo iskali majhne raznobarvne delfinčke, skoraj vsak dan smo se peljali po toboganu, ob večerih smo hodili na sprehode, bili smo v muzeju ... Najbolj pa mi je ostalo v spominu druženje s sošolci.

Nika Paluc, 5. a

Evgen Par, 5. a

Vanesa Žvajkar, 5. a

PREDBOŽIČNO USTVARJANJE IN ŽELJE V NOVEM LETU

V mesecu decembru so nas obiskali kar trije dobri možje: Miklavž, Božiček in Dedek Mrz. V 5. a smo jim prišepnili svoja pričakovanja in želje.

Evgen Par, Matic Kocbek: V prihajajočem letu si želim, da bi korona izginila in da bi se imeli vsi radi.

Ela Hameršak: Želim si, da bi me obiskal bratranec Andrej.

Maša Cmour: Imam dve želji – v šoli boljše ocene, doma pa, da bi se z družino še bolj povezali.

Tamara Blažič: V tem letu želim vsem na svetu zdravja.

Sara Vršič, Aljaž Kozar, Nika Borko, Eva Toš, Vanesa Žvajkar in Nik Horvat: Imam več želja. Želim si zdravje, srečo in dobre ocene.

Aleksej Majal Živko: Rad bi srečal prijatelja iz Kopra.

Jure Nedeljko, Anej Borko: Letos, v 5. razredu, si želim samih dobrih ocen.

Zala Vrbnjak, Isabel Lah: Želim si, da bi vsi v naši družini ostali zdravi.

Anna Mihorič, Taj Lovrec, Gašper Firbas: Naj mi novo leto prinese veliko uspeha in dobrih ocen.

Žiga Firbas: Moja želja je, da bi leto, ki prihaja, v našo družino prineslo še več zabave in polno zdravja.

Urša Lorenčič: Želim si veliko veselih in tudi smešnih dogodkov, seveda pa tudi zdravja in dobrih ocen.

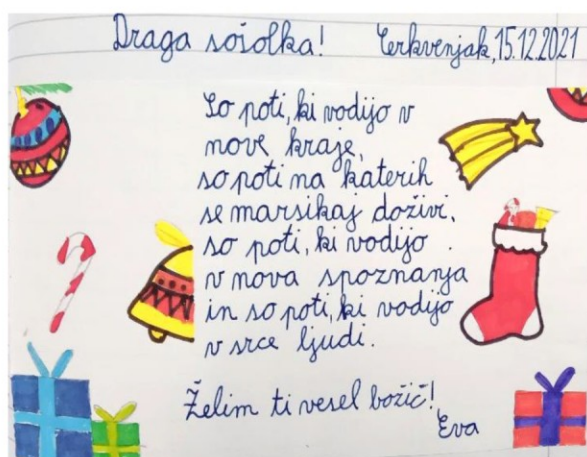
Matic Kovačec: Rad bi ostal še naprej srečen in zadovoljen. Želim si tudi dobrih ocen v šoli.

Alja Hanžel, Eva Breznik, Filip Karnekar: Moja želja je, da vsi v družini še naprej ostanemo zdravi in veseli.

Nika Paluc: Korona naj izgine in naj bo prihajajoče leto polno dogodivščin.

Tia Vogrin: V letu 2022 si želim veselja, zdravja, sreče in seveda – tudi dobrih ocen pri vseh predmetih.

Idej za ustvarjanje nam nikoli ne zmanjka

Učenci 5. a z razredničarko Viktorijo Caf

SEVERNI MEDVED IN LISICA

Nekoč pred davnimi časi je živela lisička z imenom Valentina. Jezila je vse kmete, ampak nekega dne se je ujela v past.

Ujel jo je lovec, ki jo je skupaj s pingvini, raznimi pticami, severnim medvedom in levom prodal živalskemu vrtu. Ta živalski vrt se je imenoval ZOO, in vsi so ga oboževali.

Lisica je med prevozom razmišljala, kaj bi jedla, pila in kje bo živela. Med razmišljanjem je zaspala. Ko se je zbudila, je že bila tam. Opazila je, da so vse živali stradale. Vsak dan so dobile le 3 ribe.

Zraven Valentinine kletke je bila kletka severnega medveda Valentina. Vsak dan sta se pogovarjala in dogovorila sta se, da bosta odšla iz živalskega vrta. Skovala sta načrt, za katerega sta povedala ostalim živalim. Ona dva sta pri načrtu bila glavna. Načrt jim je uspel.

Ko so bili zunaj, se Valentin in Valentina nista mogla ločiti. Valentin je umrl tik pred rojstvom njunega mladička. Ker je bila Valentina osamljena, se je vrnila v svoj trop. Tam so se vsi norčevali iz njenih otrok. Zato se je spet umaknila v osamo. S svojimi otroki je preživela veliko čudovitega časa. Nekega dne je mama Valentina umrla. Sčasoma so izumrli tudi njeni potomci, saj se niso družili z nikomer.

Leo Lozinšek, 5. b

LABOD IN MAČKA

Nekega dne je maček na Blejskem jezeru zagledal laboda. Rekel si je: »Ta bo pa moja:«

Labodki je bilo ime Pokla. Čez par mesecev je labodka izvalila tri majhne otročičke.

»O groza, kaj je pa to?«

Mladiči so bili mačke s kljunom, dvema tačkama, mreno na prstih in krili. Ko je maček to opazil, je bil vesel, saj so mu bili zelo podobni. Pokla pa ob pogledu nanje ni bila vesela. Mladičke je odpeljala v luknjo, kjer jih dolgo nihče ni našel. Nekega jutra se je zbudila in otrok ni bilo.

»Kje sta noja otroka?« je kričala vsa prestrašena. Ko je vprašala svoje prijateljice, ali so kaj videle, so te prestrašeno pokazale na sosednjo luknjo. Njeno iskanje je trajalo tri dni, preden jih je našla.

Po treh dneh iskanja so vsi skupaj srečno živeli do konca svojih dni.

Neža Druzovič, 5. b

POLETNA ŠOLA V NARAVI

V ponedeljek, 4. 10. 2021, smo šli v šolo v naravi. Ta dan smo že vsi nestrpno čakali.

Med potjo smo prepevali pesmi in igrali razne igrice. Ob prihodu v Čatež je učitelj Miha najprej poiskal vhod v hotel. Nato smo šli v sobe, ki smo si jih uredili po svoje. Že prvi dan sva s Hano dobili vse 4 možne zvezdice. Zelo mi je bilo všeč, da sta v sosednji sobi bili Neža in Melisa. Sledilo je okusno kosilo, po njem pa sva s Hano malo gledali TV. Pogledali sva si kako se na drevesih izdelujejo hiške. Po počitku je sledila priprava za odhod na kopališče. Ko smo se odpravili na kopališče smo se najprej stuširali in razgibali. Najprej je učitelj Miha pregledal, ali vsi vidimo pod vodo. Po dvournem plavanju smo se odpravili na večerjo. Po večerji sva si s Hano privoščili Pingo. Ko sva ga spili, sva šli na obisk k Neži in Melisi. Skupaj smo si ogledale Kmetijo in lizale lizike. Všeč mi je bilo tekanje po hodnikih. Po krajšem času je prišla učiteljica gledat, če že spimo. Prvi večer sva s Hano zelo močno spali. Torek je bil podoben ponedeljku.

V sredo smo šli v muzej v Brežice. Tam smo si ogledali štiri različna področja : ZEMLJA, VODA, OGENJ in ZRAK. Po koncu smo šli na sladoled. Med potjo domov sta nas dobila dež in veter.

V četrtek mi je na bazenih bilo všeč, da smo bili na toboganih. Naša ekipa Morski psi je najprej 10 minut plavala, nato smo bili na modrem in oranžnem toboganu.

Vsak večer sem po večerji poklicala starše in se pripravljala na družabne igre. V četrtek smo šli na igralne avtomate, vsakemu je učiteljica dala en žeton. Več smo si jih kupili sami. Igrali smo kar nekaj časa. Po prihodu v sobo sva si s Hano malo spakirali, da sva naslednje jutro imeli manj.

V petek sva se s Hano hitro zbudili in oblekli. Po zajtrku smo šli na plavanje, kjer so nas ocenjevali. Poizkusila sem se tudi za zlatega delfina, ki ga žal nisem dobila. Usvojila sem srebrnega.

Najboljši del tega dne mi je bila vrnitev domov.

Neja Pučko, 5. b

Jutranja telovadba

Posavski muzej

Jutranja telovadba

3. ZIMSKI ŠPORTNI DAN V 5. b

Kaj mi je bilo najbolj všeč

Najbolj všeč so mi bili smučarski skoki in da smo dobili dobre smuči.

Tian Vršič

Meni je zelo všeč, ko ni pouka in so dnevi dejavnosti. Najbolj so me navdušili skoki, pri katerih sem bil zelo uspešen.

Anej Ilešič

Športni dnevi so mi všeč, zato mi bodo včerajšnja doživetja ostala v spominu. Zanimiv mi je bil hokej v telovadnici. Tudi malica mi je bila zelo dobra.

Alen Kotnjek

Pri hokeju sem bila edina, ki sem dala gol. Tudi pri skokih mi je zelo dobro šlo.

Neja Pučko

Verjetno nekaj časa ne bom pozabil, kako smo pri skokih pristajali na zadnjici. Pri hokeju, ki smo ga igrali v telovadnici, nam je v nogavicah drselo, da smo dobili občutek ledu.

Maj Šilec

Zelo so me navdušili skoki na mini skakalnici na igrišču. Tudi hokej mi je bil všeč, vendar sem padla na prst in se je zato igra zame končala. Na srečo ni bilo več kot udarec.

Neža Druzovič

Tudi jaz sem bil najbolj navdušen nad skoki in svojimi uspelimi skoki.

Matej Vršič

Ta športni dan mi je bil zelo zanimiv, še posebej skoki in hokej. Na ta dan me bo vedno spominjalo

Priznanje, ki smo ga dobili na koncu.

Hana Kovač

Čeprav smo na hokeju izgubili proti šestošolcem, mi je igra bila zelo zanimiva. Vesel sem tudi, da so prišli iz MINI PLANICE in so nam omogočili zabavne skoke.

Taj Vršič

Neža Druzovič, 5. b

Leo Lozinšek, 5. b

ZIMSKA ŠOLA V NARAVI

Končno smo tudi učenci šestega razreda dočakali šolo v naravi. Šli smo na smučanje na Kope, kjer smo bivali pet dni. Ko smo se pripeljali, je bilo malo težko nesti vse kovčke. Dobili smo ključe od sob. Naša soba je bila najboljša in največja. Začeli smo s kosilom. Imeli smo ruski bife. Po kosilu smo šli smučat. Razdelili so nas v dve skupini. Najprej smo se morali razgibati. Začeli smo z vlečnico. Po končanem smučanju so nas vse bolele noge. Težko smo šli na malico. Nato smo čas preživeli v sobah. Vse smo razpakirali. Ko smo končali, je bil čas za družabne igre. Vmes smo šli na sestanek, kjer smo se dogovorili glede pravil. Po večerji smo pisali dnevnik za vsak dan. Pred spanjem sem malo brala knjigo. Drugi dan sem težko vstala, ker nisem bila navajena postelje. Po zajtrku smo šli smučat. Učili smo se delati ovinke. Po kosilu je bil spet čas za smučanje. Po koncu smučanja smo dobili telefone, da smo lahko poklicali domače. Vse domače sem že zelo pogrešala. Dobili smo tudi sok za mešanje. Risala sem tudi sliko, ki je bila na steni. Dobili smo tudi nove osebe v našo sobo. Maša in Tineja sta rabili malo družbe. Tako nisem spala sama. Naslednji dan sem že malo bolje vstala. Bila je sredo. Čas je bil, da gremo na sedežnico. Bila je zelo visoka. Proga je bila tudi daljša. Po drugem smučanju je bilo tekmovanje. Spustili smo se po sankališču. Kdo je prišel najdlje, je zmagal. Imeli smo tudi nočni pohod. Tako smo zaključili še en dan. Četrtek je bil zelo zanimiv. Že zjutraj smo imeli tekmovanje. Zelo je bilo napeto. Dolgo nismo izvedeli, kdo je zmagal. Ta dan smo namesto malice šli jest v restavracijo. Nič si nisem naročila, ker sem bila sita. Slikali smo tudi razgled. Bil je prečudovit. Nato smo šli na podelitev priznanj. Končno smo izvedeli zmagovalce tekme. Med dekleti sem bila druga. Nisem mogla verjeti. Takrat smo imeli nočno smučanje, namesto popoldanskega. Nekajkrat sem tudi padla. Malo smo se tudi kepali. Še dobro, da v restavraciji nisem mogla jesti, ker je bila večerja odlična. Po večerji smo s sošolci igrali namizne igre. Zvečer sem prva zaspala. Punce so igrale karte, jaz pa sem sladko spala. V času bivanja na Kopah smo srečali veliko znanih oseb. V petek smo se najprej smučali, nato pa pakirali kovčke. Komaj sem čakala, da pridem domov. Vse sem že zelo pogrešala. Tako se je šola v naravi končala. Bilo je super.

Neža Borko, 6. a

OTROŠKI PARLAMENT 2021/2022

Letošnji otroški parlament je po dolgem času spet potekal v šolskih klopeh. Imeli smo se odlično, saj smo se veliko pogovarjali o poklicni prihodnosti in ovirah na poti do poklica. To je devetim razredom pomagalo, da so se lahko lažje odločili za njihovo pot v srednje šole. Seveda pa smo se pogovarjali tudi o pouku na daljavo, ki je potekal zadnji dve leti. Ugotavljali smo pozitivne in negativne stvari o šolanju na daljavo. Naredili smo spletno anketo, ki jo je rešil vsak učenec na naši šoli. Iz ankete smo ugotovili, da je nekaterim učencem bolj všeč pouk na daljavo, kakor pa drugim. Rezultate ankete, smo predstavniki šolskega parlamenta, predstavili v svojem razredu. Pokazali smo jim tudi podatke o anketi, ki so jo dobili in rešili podjetniki v lokalnem okolju. Izkazalo se je, da so vsi imeli težave z virusom COVID-19 in novimi pogoji. Veliko jih je izgubilo službe ali pa so delali na daljavo. Na dan dejavnosti je zadnja triada (od 7. do 9. razreda) imela tudi zoom srečanje z delavko na Zavodu za zaposlovanje. Povedala nam je nekaj zanimivih podatkov in pa seveda, za koliko se je število brezposelnih v zadnjih letih povečalo.

Katrin Borko, 9. a

NOVINARJI V HRGOVI DOMAČIJI

Vitomarci so zelo majhna, a zelo zanimiva in lepa vas. Središče ima veliko zanimivih točk; cerkev, kužno znamenje, kapele. Med zanimivimi muzeji je mala prikupna stara hiška, ki se imenuje Hrgova hiška. Učenci izbirnega predmeta šolsko novinarstvo OŠ Cerkvenjak – Vitomarci smo se odpravili na ogled te znamenitosti, bilo je v mesecu septembru.

Hrgova domačija predstavlja tip panonskega doma iz začetka 19. stoletja, sestavljata jo hiša in gospodarsko poslopje. Stene so sestavljene iz mešanice gline in blata, ki so prebeljene z apnom. Streha je pokrita s slamo. Okna in vrata hiše so zelo majhna. Narejena so iz lesa in nadomestek stekla - iz živalskega mehurja. Tla so seveda narejena iz blata. Domačija odkriva značilno panonsko hišo, ki ji pod slamnato dvokapno streho sledi vinska klet. Med zanimivejše stavbne detajle sodijo mrežasta kletna vrata z letnico 1811. Svojo prvo rekonstrukcijo je doživela leta 2002 (obnovljene stene, streha in okolica) ter gospodarsko poslopje.

Hiša je na videz zelo privlačna. Od znotraj sta združeni spalnica in kuhinja. V sosednji sobi je črna kuhinja, ki še ni dokončana - obnovljena. V njej je še krušna peč. V njej so kuhali vse. Imamo še tretjo sobo, v kateri so vsi premeti tistega časa. Imamo posode, obloge, nože lonce ... zraven hiše je še klet, v kateri imajo shranjene vse predmete, s katerimi so nekdaj delali. To so: noži, kose, motike, rešeta, brusi, ničke ...

Ko smo hiško obiskali, je bila tam gneča, pričakovali so goste, tudi iz tujine. Ogled smo zaključili v POŠ Vitomarci, kjer smo se malo okrepčali in potem smo se odpravili proti domu.

Če si želite hišico pogledati podrobno, se pozanimajte na Občini Sveti Andraž, domačin Edi Kupčič vam bo z veseljem pripovedoval in vam razkazal poslopje, kot ga je tudi nam – novinarjem.

Zala Anželj, 7. a

PRAZNIKI

Valentinovo

Valentinovo praznujemo 14. februarja. Postal je tradicionalen praznik. Po starih običajih je to Gregorjevo, ko se ženijo ptički in predstavlja začetek kmečkih opravil. Med valentinovim se pošiljajo darilca in voščilnice, največkrat anonimna ali se pošiljatelj tudi izda. Valentinovo praznujejo po celem svetu, najbolj ga slavijo v ZDA in Veliki Britaniji. Za zaljubljenca velja mit o kupidu, ki naključno strelja puščice.

Ana Mari Par, 7. a

Noč čarovnic

Noč čarovnic izvira iz Anglije in je poimenovan angleškem izrazu halloween, ki izhaja iz besede all hallow's eve - večer pred vsemi svetimi. Obeležujejo ga predvsem v zahodnem svetu, na Irskem, v ZDA, Kanadi in Angliji. Slavi se iz noči 31. oktobra na 1. november, zato ga nekako povezujemo s praznikom vseh svetih. Kelti so verjeli, da ob polni luni, najpogosteje noč pred dnevom mrtvih - 31. oktobra, mrtvi vsajajo iz svojih grobov in tako ponovno pridejo na Zemljo ter obiščejo svoje domove. Za noč čarovnic izrezljamo buče, okrasimo svoje domove v srhljivo dekoracijo in spečemo strašljive prigrizke.

Otroci v zahodnih državah trkajo od vrat do vrat in prosijo za sladkarije.

Gabrijela Žmavc, 7. a

Dan reformacije

Vsako leto ga praznujemo v spomin na začetek slovenskega knjižnega jezika. Na dan reformacije se spomnimo Primoža Trubarja, ki je napisal prvi slovenski knjigi, Katekizem in Abecednik, leta 1550. Najbolj všeč mi je, da je dan prost dela, zato smo lahko z družino doma in se družimo.

Nel Mark Kocbek, 7. a

Miklavževo

Praznik miklavževo se praznuje na noč iz 5. na 6. december. Miklavževo je stara zimska šega, ki je doma v celotnem alpskem prostoru. Na ta dan rajajo parklji in Miklavž. V zgodovini so se mladi fantje preoblekli v parklje in strašili otroke, ki celo leto niso bili pridni in tudi danes se pri nekaterih hišah zgodi, da pride kakšen parkelj. Na ta dan Miklavž prinese darila pridnim otrokom.

Za darilo otroci dobijo pomaranče, mandarine, suho sadje ter čokolade, poredni otroci pa dobijo šibe. Parklji pridejo običajno z verigo in strašnimi kostumi. Predstavljajo dobre duhove, ki s svojim ropotom preganjajo zle zimske duhove iz ljudi, hiš in celotne vasi. Mi se na ta praznik skrivamo, kaj pa vi?

Aneja Zorman, 7. a

Novo leto

Praznovanje novega leta pri nas poteka tako, da pridejo vsi bližnji sorodniki k nam na večerjo. Za večerjo babica po navadi pripravi slavnostno večerjo, pečenko, solato, pohano ... in sladico.

Prejšnja leta smo šli malo pred novim letom na bližnje križišče, kjer so se zbrali sosede. Na praznik so nekateri pripravili južino. Par sekund pred pol nočjo nastavimo ognjemet in odštevamo zadnjih deset sekund. Ko je končno napočil novo leto, smo si zaželeli vse lepo v novem letu, se malo družili in se odpravimo domov.

Zala Anžel, 7. a

Praznik dela

Praznujemo ga 1. maja, že od leta 1886. Praznujemo ga vsako leto v večini držav sveta, redka izjema so ZDA. Namen praznika je, da ljudje zahtevajo več delovnih pravic. Tradicija prvega maja kot mednarodnega praznika dela se je začela s Haymarketskim izgredom, ko je Federacija organiziranih obrti in delavskih zvez zahtevala več delavskih pravic, med njimi predvsem uzakonjen 8-urni delovnik. Na prvi maj, leta 1886, so se v Chicagu organizirale trupe delavcev in pričele splošno stavko, kar se je spremenilo v vojno. Po tem dogodku se ta majski dan v delavskih krogih imenuje praznik dela.

Nika Fekonja, 7. a

Velika noč

Praznovanje velikonočnega časa je krščanski praznik, ki traja od velikega četrтка do velikonočnega ponedeljka.

Za ta praznik gremo h kapeli in nam župnik »žegna« košare, v katerih je sladek beli kruh, šunka, pobarvani pirhi, hren in za dekoracijo kakšna narcisa.

V petek spečemo kruh v krušni peči in pobarvamo jajčka. V nedeljo jemo velikonočni zajtrk.

Anže Paluc, 7. a

Božič

Božič je praznik, kadar postavimo okrašeno smreko. Te dni gledamo božične filme. Božičku na božični večer nastavimo kekse in mleko. Včasih obiščemo polnočnico, ker se je takrat ponoči rodil Jezus. Zabavamo se s celotno družino, pečemo sladka peciva in potice. Božič je najlepši praznik.

Aleks Žvajkar, 7. a

Dan državnosti

Praznujemo ga 25. junija. Leta 1990 je potekal plebiscit o osamosvojitvi države Slovenije. Več kot 95% je bilo za. Po 10 dnevni vojni je bila Slovenija samostojna. 26. junija 1991 je Slovenija postala samostojna država. Zdravljica je slovenska himna, imamo tudi svoj grb in zastavo. Ta dan proslavimo s proslavami.

Jakob Roškar, 7. a

FRANCE PREŠEREN

France Prešeren se je rodil 3. decembra leta 1800 v Vrbi na Gorenjskem. Umrli je 8. februarja 1849 v Kranju. Rodil se je v kmečki družini. V osnovni šoli je bil tako uspešen, da so ga zapisali v zlato knjigo. Po uspešnem študiju prava na dunajski Pravni fakulteti se je vrnil v Ljubljano, kjer je delal kot odvetnik.

Imel je otroke z Ano Jelovšek. Največ časa je preživel s sestro Kato in s sinom Andreja Smoleta, Rudolfom. Pri pisanju mu je svetoval Matija Čop, ki se je leta 1835 utopil v reki. Prešeren je prvi Slovenec, ki se je po kakovosti svojega pisanja lahko kosal s sodobniki po Evropi, kjer je tedaj vladala romantična usmeritev.

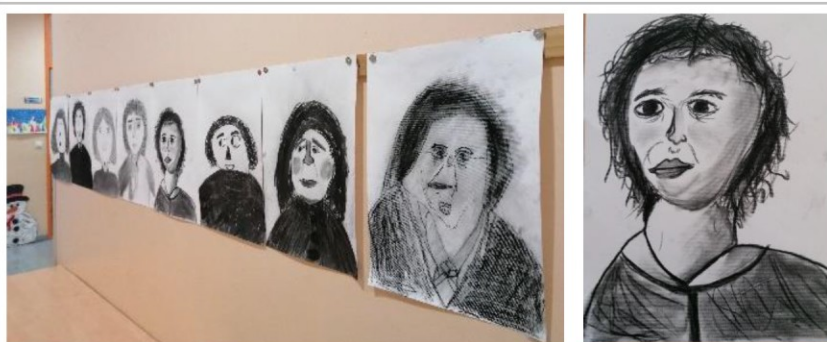
Prešeren se je zaljubil v Primičevo Julijo, njej je posvetil Sonetni venec. Julijo je prvič srečal na veliko noč v cerkvi.

Napisal je Zdravljico, ki je naša slovenska himna. Ena njegovih znanih pesmi je Povodni mož, ki govori o

samovšečni Urški, ki na koncu izgine s Povodnim možem na dno Ljubljance. Ostale Prešernove pesmi so: Krst pri Savici, Turjaška Rozamunda, Sonetni venec ...

Prešeren je za Slovence pomemben, ker je napisal slovensko himno, je Slovence spodbujal k literaturi, branju,

Julija Zorko, 8. a

Portreti Franceta Prešerna, učenci POŠ Vitomarci

KULTURNI DAN V MARIBORU

11. oktober 2021, Knjižnica Rotovž

SGN Maribor (predstava **Skrivnostni primer, Ali kdo je umoril psa**)

Na kulturni dan smo s šolo šli v gledališče v Mariboru in v knjižnico Rotovž. Knjižnica je bila zaprta, ampak so nam vseeno predstavili aktualne knjige. Ogledali smo si predstavo **Skrivnostni primer, Ali kdo je umoril psa**. Zgodba je bila zelo zanimiva. Všeč mi je bilo, kako so se igralci vživeli v igro. Najbolj prepričljiv je bil igralec Matevž Biber, ki je igral Christopherja. Igralec je avtizem zelo nazorno zaigral. Motili so me preglasni zvoki (efekti) in kričanje. Všeč mi je bila fantazija vesolja, ki je bila del predstave.

Lana Vidovič, 8. a

PISMO IZ PIRANA

Piran, 5. november 2021

Dragi dedi,

pišem ti iz šole v naravi, danes smo imeli zelo super pohod, šli smo iz Fiese do Sečoveljskih solin, pohod je bil dolg in lep. V ponedeljek pa smo raziskovali morske organizme. Našli smo rakovice, polže samotarje in celo morske školjke. V torek pa smo školjke tudi skuhati z neko omako, po resnici povedano mi školjke niso všeč.

Spat hodimo ob 22.00. Zbudimo se ob 7.15. Komaj čakam, da pridem domov, te že pogrešam.

Jutri bomo imeli ribarjenje, že komaj čakam, mogoče kaj ujamem. V petek pridem domov ob 17. uri zvečer.

Telefone dobimo ob 7. uri zvečer, pokliči kaj, da ti povem še kako zanimivost.

Lep pozdrav,
tvoja vnukinja

Ajda Ajda Druzovič, 7. a

PISMO IZ PIRANA

Piran, 8. november 2021

Draga babi in dedi!

Pišem vama iz šole v naravi. Tukaj v Fiesi se imamo odlično. Zjutraj imamo jutranjo telovadbo. Razdelili so nas po skupinah, da lahko rešujemo naloge na terenu. Zabavno je, ko se lahko sami sprehajamo po trgu. Z nalogami, ki jih delamo po skupinah, zbiramo točke. Že prvi dan smo dobile nagrado za lepo pospravljen sobo. Za nagrado smo dobile listke, na katerih so napisana naša imena. Sobe so majhne, ampak lepe. Vsak večer se igramo družabne igre. Najbolj mi je bilo všeč lokostrelstvo. Pripravljali smo školjke, ki jih nisem poskusila. Imamo tudi dolge večerne pohode. Hrana, ki jo dobimo, je izvrstna. Za domom je igrišče, ob morju pa lahko igramo odbojko. Odmora imamo bolj malo, saj čez cel dan potekajo aktivnosti, vsak dan nekaj novega. Lovili smo tudi ribe, čeprav nisem ujela nobene. Kupili smo si spominke, ustavili smo se na sladoledu, ki je bil zelo dober. Ko smo v domu, si velikokrat hodimo v druge sobe na obiske. Zvečer nam učitelji dajo telefone v uporabo, a le za kratek čas.

Tukaj je odlično, lepo vaju pozdravljam in vaju že pogrešam,

Ana Mari

Ana Mari Par, 7. a

MRAVLJA IN METULJ (basen)

Živel je priden metulj in zelo lena mravlja. Metulj je bil v šoli zelo priljubljen. Rad je pomagal sošolcem in domov prinašal same, lepe ocene. Mravlji pa ni bilo do tega. Ves čas je preživljala v hiši, na telefonu. Njen edini hobi, ki ga je imela je bilo igranje klavirja, ampak niti s tem se ji ni dalo ukvarjati. Nekega dne po pouku, je učitelj mravljo vprašal, zakaj tako zanemarja šolo. Odgovorila mu je, da ona nima časa za te reči, a učitelj je ni hotel poslušati. Poklical je njeno mamo. Ko je mravlja prišla domov, sta z mamo imeli dolg pogovor. Ker mravlji ni bilo nobene pomoči, sta se domislili ideje.

Naslednji mesec je mravlja domov prinašala same lepe ocene. Za vsak kompliment, ki ga je prejela, je dodala, da vsa zasluga gre k njenemu prijatelju metulju, ki ji je pomagal priti tako daleč. Vsak dan po šoli je bil pri njej doma in jo učil vse predmete. Vsak dan sta se naučila delček po delček in počasi prišla zelo daleč. Počasi metulju ni bilo več treba vsak dan obiskovati mravlje, saj je sama začela trdno delati in dosegla svoje cilje.

Nauk: Počasi se daleč pride.

Zala Anželj, 7. a

MOJA TETA

Botra Lea. Leja oz. Leonida je moje birmanska botra. Stara je 30 let in je rojena 26. marca. Živi v Ljubljani in ima fanta Davida. Živita v majhnem stanovanju v 9. nadstropju. Študirala je socialno delo. Ima brata Simona in sestro Anito ter 5 nečakov. Velika je 160 cm in tehta 50 kilogramov. Ima črne lase ter zelene oči. Občasno nosi očala. Lea je zaposlena na fundaciji in je vodja projektov in strokovna delavka za področje sociale.

Obišče nas ob vikendih s fantom Davidom. Je dobra v tujih jezikih, govoriti zna štiri tuje jezike. Rada potuje po Evropi in pomaga ljudem.

Zelo sem ponosen nanjo.

Tomaž Vršič, 8. a

APEL IN ČEVLJAR (sonet Franceta Prešerna)

Sonet se spremeni v prozo

Pred davnimi časi je živel starogrški slikar Apel, ki je na ogled postavil sliko, na katero je bil zelo ponosen in je želel slišati mnenje o njej, zato se je umetnik skril za sliko in poslušal, kaj navadni ljudje in umetniki o njej govorijo.

Pred sliko stopi čevljar, ogleduje si čevlje in naenkrat opazi, da imajo premalo jermenov. Takoj izza slike stopi Apel in popravi, kar kritizira čevljarček, da videti bo dobro, saj on si želi, da je slika popolna. Ko pride drugi dan spet mož kopitni, namesto da bi še dalje po svojih opravkih, je začel gledati in kritizirati meča, ki se mu ne zdijo pravilno naslikana. Prikaže se Apel imenitni in reče, da je napačno sodil, on se spozna na čevlje, saj je čevljar, meča pa naj sodi kdo drug.

Le čevlje sodi naj Kopitar, je zaključni verz. To pa pomeni, da naj vsak sodi le o tistem, na kar se spozna. Ta verz je v rabi še danes.

Prešernov sonet je posvečen Jerneju Kopitarju.

Gal Plohl, 8. a

MAČKA IN MIŠ (basen)

Sestradana mačka je izza grma opazovala mamo miško, kako se na jasi ob gozdu igra s svojimi mladički.

Začele so se ji cediti sline. Naenkrat se je pognala za mamo miško. Male miške so se razbežale in skrile v svoj domek. Njihova mama pa je hitro tekla in zbežala požrešni mački.

Z drevesa je ves prizor opazovala vrana. Poletela je nad poraženo mačko in ji rekla: »Si pa res prava neumnica, saj si se pognala za največjo mišjo. Lahko bi ujela katero od manjših, ki so počasnejše in šibkejše. Naj te to izuči. Kdor z malim ni zadovoljen, večjega ni vreden.«

Nauk: Kdor z malim ni zadovoljen, večjega ni vreden.

Lana Pernat, 7. a

ALI LAHKO UČENCI RAZUMEJO, KAJ JE TO OGLJIČNI ODTIS?

S problemi podnebnih sprememb se morajo soočati že otroci, saj bodo ti kot odrasli v prihodnosti ključni za to, ali bo problem ostal le na papirju in podnebnih konferencah, ali pa se bo vendarle kaj spremenilo na bolje.

S spletnim anketnim vprašalnikom smo želeli dobiti sliko, v kakšni meri učenci od 7. do 9. razreda že poznajo pojem ogljičnega odtisa. V vprašanju smo poleg pravilnega odgovora navedli izbire, ki lahko anketirance zmedejo, če niso prepričani o pravem odgovoru.

Anketno vprašanje

Anonimni vprašalnik za ugotavljanje poznavanja pojma OGLJIČNI ODTIS za učence od 7. do 9. razreda. Na vprašanje odgovorite, kakor pač veste oz. domnevate - brez predhodnega iskanja pomena.

Kaj pomeni OGLJIČNI ODTIS?

- ☐ Je likovna tehnika risanja z ogljem.
- ☐ Je likovna tehnika tiskanja s črno (ogljikovo) barvo.
- ☐ Je količina ogljikovega dioksida v ozračju.
- ☐ Je količina ogljikovega dioksida, ki ga v okolje spusti določena naprava.
- ☐ Je drugi izraz za fosil - v kamnini ohranjen ostanek, odtis ali sled rastlin in živali iz geološke preteklosti.

Rezultati so deloma pričakovani, saj se učenci v šoli ne srečujejo s tem pojmom in tudi v vsakdanjem življenju še ne neposredno. V osnovni šoli sicer ne manjka ekoloških vsebin. Veliko je govora o podnebnih spremembah in o virih toplogrednih plinov, ki so velik in težko rešljiv problem. Glede na to, da je pravilni odgovor izbral najmanjši delež učencev (zeleni izsek na grafikonu), sklepamo, da je pojem skoraj neznan in da bi bilo smiselno, da ga učenci vsaj ob koncu osnovne šole poznajo. Odrasli, ki so bolj ključni za odločitve pri izbiri energetskih virov in naprav, se s tem že srečujejo, tudi preko različnih stopenj obdavčitev.

38 odgovorov

Podajmo primer tehničnega podatka izpusta CO₂ za osebi avto z bencinskim motorjem in z močjo 81 kW. Tak avto v povprečju izpusti v ozračje 111 gramov CO₂ na vsak prevožen kilometer poti. Pri npr. 20 tisoč prevoženih kilometrih v enem letu spusti v ozračje 2,2 tone CO₂ in še nekaj drugih plinov. Številke skupnega izpusta vseh virov so nepredstavljive. Ker je pri gorenju potreben kisik, je to že naslednja težava.

Zmogljivosti in poraba:

največja hitrost: 195 km/h, pospešek od 0 do 100 km/h: 9,9 s, normna poraba goriva kombinirano: 5,9 l/100 km, izpust CO₂: 111 g/km, poraba na testu: **6,1 l/100 km**.

Letni izračun lahko opravimo na spletu <https://www.umanotera.org/izracunaj-svoj-ogljicni-odtis/>.

Povprečni izpust znaša 6,8 ton CO₂ na osebo na leto. Vendar pa to še zdaleč niso vsi izpusti CO₂, ki jih posameznik nosi v svojem "toplogrednem nahrbtniku". Sem moramo prišteti še:

- emisije na delovnem mestu, v šoli, na počitnicah,

- emisije, ki nastajajo kot posledica uporabe storitev in izdelkov, ki jih kupujemo.

Nadarjene učence smo zaprosili za sestavek na to temo. Ne le teoretiziranje, kako bi zmanjšali izpuste toplogrednih plinov v ozračje, pač pa, ali naj države to uredijo s strogimi zakoni in najpomembnejše, ali je posameznik pripravljen živeti s takšnimi omejitvami.

Alina in Alisa Peklar, 9. a: "Je izraz za ponazoritev količine izpustov ogljikovega dioksida (CO₂) in toplogrednih plinov (TGP). Ogljični odtis je izraz za skupek ogljikovega dioksida ter drugih toplogrednih plinov, ki jih v okolje neposredno ali posredno spusti določen objekt, naprava, izdelek, proces ali telo. Ogljični odtis je mogoče izračunati in ovrednotiti.

Nekateri toplogredni plini uničujejo ozonski plašč in s tem povzročajo ozonsko luknjo. Najpomembnejši toplogredni plin je ogljikov dioksid, ki se veča zaradi vpliva človeka.

Če se plini ne bodo zmanjšali, se bo ozonska luknja povečala in bo na Zemljo prodiralo še več UV žarkov.

Ni dovolj, da se samo ljudje prilagajamo na podnebne spremembe. Kaj pa tudi rastline in živali? Večina velikih izumrtij rastlinskih in živalskih vrst v Zemljini zgodovini je povezana z večjimi spremembami podnebja. Podnebne spremembe se enostavno dogajajo prehitro in povsod.

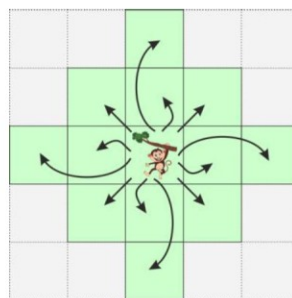
Neposredni ogljični odtis je merilo toplogrednih plinov, nad katerimi imamo neposreden nadzor, na primer zgorevanje fosilnih goriv, poraba električne energije ... Potovanja po zraku so ogljično veliko bolj intenzivna kot potovanja z osebnim avtomobilom. Razlog za to je predvsem v izpustih dušikovih spojin, ki so "močni" toplogredni plini.

Izpusti toplogrednih plinov, ki jih povzroča človek, negativno vplivajo na okolje, še zlasti na podnebni sistem."

Učitelj: Slavko Toplak

TEKMOVANJE BOBER

V novembru 2021 je so učenci od 2. do 5. razreda reševali naloge iz računalniške logike Bober na listih, višji razredi pa preko spleta. Na šolskem tekmovanju so uspešni tudi učenci, ki se sicer ne udeležujejo ostalih tekmovanj. V nadaljevanju predstavljam nalogo 4. in 5. razreda, ki mi je bila še posebej zanimiva. Najprej sem se vprašal, kje pa naj začnem ...

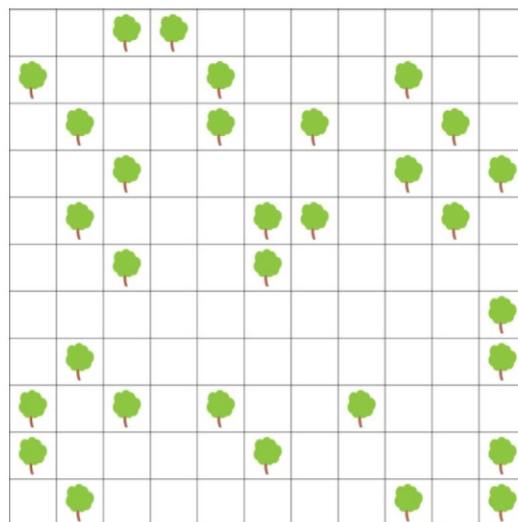

MARKO SKAČE:

Marko je majhna opica, ki živi v parku in ne more skakati zelo daleč: skoči lahko največ dve polji daleč v vodoravni ali navpični smer ali pa na diagonalno polje (glej sliko).

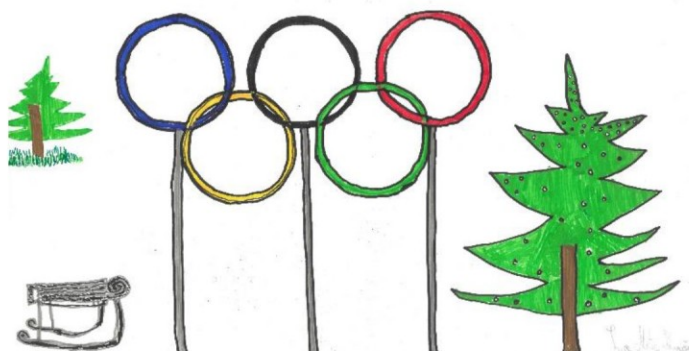
Marko vsako jutro spleza na eno izmed dreves in nato ves dan skače po drevesih, do katerih lahko pride, ne da bi vmes stopil na tla. Če si dobro izbere začetno drevo, bo lahko obiskal veliko dreves; če slabo, manj.

Slika parka je spodaj. Kakšno je največje število dreves, ki jih lahko obišče v enem dnevu? (Odg: 8)

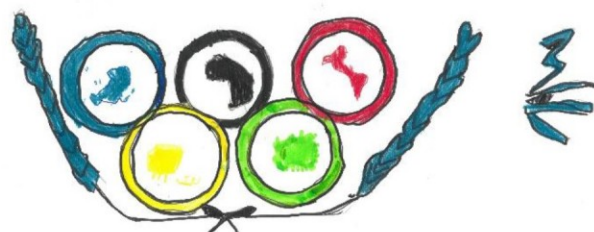

Učitelj: Slavko Toplak

BEIJING 2022

BEIJING 2022

Alja H.

2022 5.a Alja H.

